

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 2 juni 2008 in zaak nr. 07/39166 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juni 2008, verzonden op 4 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

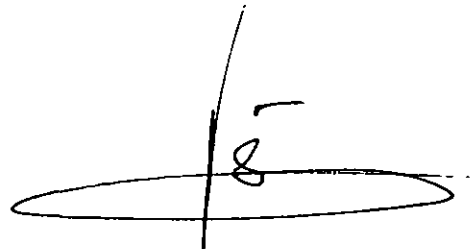
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 oktober 2008

91-553.

Verzonden: 30 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the top, and a large, stylized 'V' shape that loops back to the left.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

!! HB 2/7!! 2

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/39166

Datum uitspraak: 2 juni 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op

v-nummer

Burger van de Democratische Republiek Congo,

eiseres,

gemachtigde mr. E.C. Sluiter,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,

Immigratie- en Naturalisatiedienst,

verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 17 september 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 15 mei 2005 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 15 oktober 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 25 februari 2008. Eiseres is verschenen bij gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit _____ in de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC). Eiseres heeft vanaf haar derde levensjaar tot 2004 in _____ te Angola gewoond. Op 20 april 2005 kwam een groep militairen naar het ouderlijk huis van eiseres. De militairen hebben de vader van eiseres vermoord omdat hij in kogels handelde. Eiseres is van deze moord ooggetuige geweest. Zij is op dat moment via het raam gevlucht, omdat zij hoorde dat de militairen ook haar zochten. Eiseres is naar de pastoor gevlucht, bij wie zij een week heeft verbleven. Vervolgens heeft eiseres met haar minderjarige kind haar land van herkomst verlaten. Eiseres heeft verklaard tijdens de vlucht naar Nederland door haar reisagent seksueel te zijn misbruikt.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiseres is toerekenbaar niet in het bezit van documenten ter onderbouwing van haar nationaliteit, identiteit en reisroute. Evenmin heeft eiseres gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over haar reis kunnen afleggen. Daarnaast heeft eiseres onvoldoende meegewerkt aan het vaststellen van haar reisroute.

Tevens stelt verweerder dat niet is gebleken van feiten en omstandigheden op grond waarvan geconcludeerd kan worden dat van het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht uitgaat. Daartoe acht verweerder onder meer redengevend dat eiseres niet in staat is gebleken voldoende en overtuigende achtergrondinformatie te verschaffen over de handel van haar vader. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat het niet aannemelijk is dat eiseres in de directe nabijheid van de militairen ongezien het huis heeft weten te ontsnappen, terwijl zij heeft verklaard dat de militairen ook naar haar op zoek zouden zijn. Ten slotte is verweerder van mening dat het niet geloofwaardig is dat eiseres niet in staat is om aan te geven wat er nadien met het lichaam van haar vader is gebeurd. Verder komt eiseres ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Haar beroep op haar positie als alleenstaande moeder bij terugkeer naar haar land van herkomst volgt verweerder niet gelet onder meer op het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake de DRC van 31 mei 2007 (hierna: het ambtsbericht). Voorts stelt verweerder dat eiseres geen individueel, speciaal op haar betrekkinghebbende feiten of omstandigheden heeft aangevoerd. Verder komt eiseres evenmin in aanmerking voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 wegens haar medische problemen.

Evenmin komt eiseres in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Voorts is niet gebleken dat voor eiseres terugkeer naar haar land van herkomst van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

4. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij haar identiteit en nationaliteit voldoende aannemelijk heeft gemaakt, aangezien zij een geboortakte ter onderbouwing heeft overgelegd. Verder verwijst eiseres wijst op informatie uit het ambtsbericht waaruit blijkt dat vrijwel alle minderjarigen zonder identiteitsbewijs leven.

Verder stelt eiseres dat zij voldoende heeft meegewerkt aan het vaststellen van haar reisroute, aangezien zij zo gedetailleerd mogelijk heeft verklaard als redelijkerwijs van haar mag worden verwacht. Eiseres wijst er bovendien op dat zij tijdens haar reis door de reisagent is mishandeld en seksueel is misbruikt en dat dit de capaciteit om meer details over de reis te kunnen geven negatief heeft beïnvloed.

Eiseres stelt zich voorts op het standpunt dat haar verklaringen over haar gestelde problemen consistent, redelijk gedetailleerd en op zich aannemelijk zijn en passen in hetgeen bekend is over de situatie in de DRC. Wel heeft eiseres aangegeven dat haar problemen met haar ogen en de pijn die zij daarvan ondervond van invloed waren op de verklaringen die zij heeft afgelegd tijdens de gehoren. Verder stelt eiseres zich op het standpunt dat bij de beoordeling van haar relaas geen rekening is gehouden met haar minderjarigheid tijdens de gehoren.

Vervolgens stelt eiseres zich op het standpunt dat haar asielaanvraag geloofwaardig is en zij bij terugkeer naar haar land van herkomst het risico loopt op een behandeling in strijd met het bepaalde in artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Eiseres verwijst naar informatie van Docu Congo van 30 mei 2007 waarin wordt bericht over problemen van naar de DRC uitgezette asielzoekers met veiligheidsdiensten. Eiseres vreest soortgelijke problemen.

Verder doet eiseres een beroep op haar positie als alleenstaande moeder bij terugkeer naar de DRC en haar positie als uitgezette asielzoekster, gelet op de informatie onder meer in het ambtsbericht van 31 mei 2007. Gezien haar medische situatie en het ontbreken van medische voorzieningen in de DRC kan op grond van artikel 3 van het EVRM niet van eiseres worden verwacht dat zij terugkeert naar haar land van herkomst. Verder doet eiseres beroep op het traumatische beleid wegens de traumatische ervaringen omtrent de moord op haar vader waarvan zij getuige was. Ten slotte meent eiseres dat zij in aanmerking te dient te komen voor een vergunning op basis van het categoriaal beschermingsbeleid gezien de situatie in de DRC en de kwetsbare positie van vrouwen.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat eiseres geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van haar reisroute, noch dat zij enig indicatief bewijs heeft overgelegd ter onderbouwing van de reisroute.

Met betrekking tot het standpunt van eiseres dat zij niet consistent heeft kunnen verklaren omdat zij door haar reisagent seksueel is misbruikt en is mishandeld, is de rechtbank van oordeel dat eiseres het seksueel misbruik en mishandeling, wat daar ook van zij, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat eiseres geen enkel bewijs kan verstrekken over haar reisroute. Immers, nu eiseres met verschillende vliegtuigen heeft gereisd, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiseres in het bezit moet zijn van een officieel reisdocument.

Bij zijn beslissing aan eiseres toe te rekenen dat zij geen reispapieren heeft overgelegd heeft verweerder voorts, toepassing gevend aan onderdeel C1/5.8.3 van de Vc 2000, betrokken dat eiseres naar zijn oordeel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent haar reisroute heeft afgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres weinig gedetailleerd heeft verklaard over haar reis naar Nederland. Immers, van eiseres had op grond van het feit dat zij met diverse vliegtuigen heeft gereisd verwacht mogen worden dat zij had kunnen verklaren over de vlieg-, wacht- en reistijden tijdens haar reisroute.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen

documenten heeft overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000.

7. Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiseres hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

8. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder zich op het standpunt stelt dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen en overweegt daartoe als volgt. Verweerder heeft zijn conclusie, dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert, gebaseerd op het feit dat eiseres tegenstrijdige, vage dan wel bevreemdend wekkende verklaringen heeft afgelegd.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder bij zijn conclusie onder meer kunnen betrekken dat eiseres niet in staat is gebleken voldoende en overtuigende achtergrondinformatie te verschaffen omtrent de handel van haar vader. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aangezien eiseres in een klein familieverband met haar vader samenleefde, mag worden verwacht dat zij meer informatie kan verschaffen over het ontstaan en verloop van de handel van haar vader. In dat licht verklaart eiseres enerzijds dat zij bij afwezigheid van haar vader zijn zaken waarnam en dat zij persoonlijk contacten met de klanten onderhield, anderzijds heeft zij verklaard dat zij niet direct bij de handel van haar vader betrokken was en dat hij haar nauwelijks informeerde over zijn handel. Verweerder heeft deze tegenstrijdige verklaringen dan ook in redelijkheid mee kunnen laten wegen bij de besluitvorming.

Voorts stelt verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt dat het niet aannemelijk is dat eiseres ongezien heeft weten te ontsnappen. Immers, eiseres heeft verklaard dat de militairen juist op zoek naar haar waren. Indien de militairen daadwerkelijk op zoek waren naar eiseres en om die reden naar haar adres zijn gekomen, zouden ze voldoende alert en adequaat hebben opgetreden.

Ten slotte heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiseres vaag en tegenstrijdig heeft verklaard omtrent hetgeen de pastoor haar heeft verteld over wat met (het lichaam van) haar vader is gebeurd. Enerzijds heeft eiseres tijdens het nader gehoor (pagina 9) verklaard dat de pastoor haar niets hieromtrent heeft verteld. Anderzijds heeft eiseres in de zienswijze van 12 september 2007 aangegeven dat zij van de pastoor heeft vernomen dat hij de volgende dag bij de woning van eiseres en haar vader is gaan kijken en hoorde van omstanders dat haar vader was overleden ten gevolge van de schoten, maar hij haar niet heeft kunnen of willen vertellen waar het lichaam zich bevond. Verweerder heeft deze vage en tegenstrijdige verklaringen dan ook in redelijkheid mee kunnen laten wegen bij de besluitvorming.

9. In het licht van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert. Op grond hiervan heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is en haar

een verblijfsvergunning kunnen onthouden op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

10. De rechtbank kan het standpunt van eiseres dat door verweerder onvoldoende rekening is gehouden met haar minderjarigheid tijdens de gehoren, niet volgen. Immers, volgens de processtukken is het nader gehoor van 1 augustus 2005 afgenomen door Unit Landelijke Ama-taken van de Immigratie en Naturalisatiedienst. Dit heeft verweerder gedaan naar aanleiding van de resultaten van het leeftijdsonderzoek van eiseres.

11. Verder is de rechtbank van oordeel dat verweerder tijdens de gehoren voldoende rekening heeft gehouden met de oogproblemen van eiseres. Immers, tijdens de gehoren is verscheidene malen door verweerder bij eiseres geïnformeerd of zij in staat was een gesprek te voeren. Eiseres heeft toen te kennen gegeven hiertoe in staat te zijn.

12. Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt.

13. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres met de door haar gestelde problemen niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij het risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. De rechtbank acht hierbij onder meer van belang dat eiseres haar beroep op deze grond ondermeer heeft onderbouwd met het standpunt dat aanhouding in verband met de activiteiten van haar vader en haar vlucht naar het buitenland te verwachten is en dat zij daarbij gevaar loopt dat haar een onmenselijke behandeling den deel valt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat, nu haar relaas niet geloofwaardig wordt geacht, evenmin enig geloof kan worden gehecht aan haar verklaring in dit kader te vrezen te hebben voor een reëel risico op schending van een door artikel 3 van het EVRM.

Voorts heeft eiseres in het kader van artikel 3 van het EVRM gewezen op haar positie als alleenstaande moeder bij terugkeer naar de DRC. Zij voert hierbij aan dat zij een jonge vrouw is die niet beschikt over documenten of een sociaal netwerk en dat zij daardoor bijzonder kwetsbaar is. Zij stelt zich op het standpunt dat alleenstaande vrouwen uit de DRC dienen worden aangemerkt als risicogroep of kwetsbare minderheidsgroep. Eiseres baseert zich hierbij op informatie in onder meer het ambtsbericht van 31 mei 2007 over de kwetsbare positie en de schaal waarop verkrachtingen voorkomen. Nu het asielaanvraag van eiseres ongeloofwaardig is bevonden, kan naar het oordeel van de rechtbank een beroep hierop niet slagen. Daarnaast heeft eiseres ook geen beperkt individueel, speciaal op haar betrekking hebbende indicaties naar voren heeft gebracht.

Ten aanzien van het document van Docu Congo van mei 2007, waarin melding wordt gemaakt van een aantal ex-asielzoekers die bij verwijdering naar Kinshasa problemen zouden hebben ondervonden, kan, wat er verder van zij, niet worden afgeleid dat elke asielzoeker heeft te vrezen voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Gesteld noch gebleken is dat er sprake is van feiten en omstandigheden ten aanzien van eiseres die aanleiding geven voor de conclusie dat verwijdering van verzoeker naar het land van herkomst niet in strijd is met artikel 3 van het EVRM.

14. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat het moeten terugkeren naar de DRC vanwege haar medische omstandigheden in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Uit de uitspraken van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 2 mei 1997 inzake St. Kitts (NJ 1998/583 en RV 1997/70) en 6 februari 2001 inzake Bensaid (JV 2001/103) volgt dat terugkeer naar het land van herkomst slechts tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden wanneer de vreemdeling zich in een vergoederd

stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het ontvangende land aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd heeft ontvangen. In het geval van eiseres is hiervan niet gebleken. De enkele omstandigheid dat eiseres (ernstige) oogklachten heeft, is daarvoor onvoldoende.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hetgeen eiseres heeft aangevoerd niet leidt tot het oordeel dat zij het risico loopt op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Het beroep van eiseres op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan dan ook niet slagen.

15. In hoofdstuk C2/4.2 van de Vc 2000, waarin het traumatabeleid is vastgesteld, wordt een limitatieve opsomming gegeven van gebeurtenissen die aanleiding kunnen geven tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid.

Hierin wordt vermeld dat klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van het vertrek uit het land van herkomst en met het asielrelaas, aanleiding kunnen geven tot verlening van een verblijfsvergunning asiel. Het dient daarbij te gaan om zodanige individuele humanitaire omstandigheden dat in redelijkheid niet kan worden verlangd dat de vreemdeling terugkeert naar het land van herkomst. De betrokken asielzoeker zal de aangevoerde gebeurtenissen aannemelijk moeten maken. Tevens moet aannemelijk zijn dat de gestelde gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek uit het land van herkomst. Hierin is eiseres niet geslaagd. Haar relaas is immers ongeloofwaardig bevonden.

Ten aanzien van het verder niet onderbouwde standpunt van eiseres dat zij als alleenstaande vrouw aangemerkt kan worden als een specifieke groep die (als groep) in aanmerking dient te komen voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, overweegt de rechtbank dat het hierbij gaat om klemmende individuele redenen van humanitaire aard en dat reeds hierom de grief niet slaagt.

16. Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt. Eiseres stelt zich op het standpunt dat de algemene veiligheids- en mensenrechtensituatie, alsmede de humanitaire toestand in de DRC voldoende aanleiding biedt om een beleid van categoriale bescherming ten aanzien van asielzoekers uit de DRC te voeren, waarbij vrouwen als een bijzondere kwetsbare groep kunnen worden aangemerkt die in ieder geval categoriaal beschermingswaardig is.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht geoordeeld dat artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 niet aan de orde is nu niet is gebleken dat voor eiseres terugkeer naar het land van herkomst van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

17. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 07/39166

7

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M. Overbeeke en in het openbaar uitgesproken op 2 juni 2008 in tegenwoordigheid van M.L. Waanders als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

04 JUN 2008

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advocaten en procureurs

mr. J.B.R. Daniels
lid VAARAmr. W.G. Kuster van de Ven
mediator, lid FJR

mr. D.J.L. Wijnveldt

mr. J.W.M. Soentjens
lid VAARAmr. A.J.M. van Haaren
lid FJR

mr. M.J.A. Rinkes

mr. J. Nourhussen

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INBEKOLLEN	
02 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805056
AAN:	✓
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Per fax: 070-365 13 80

Betreft : DRC

Onze ref. : MR/hoger beroep

Arnhem, 2 juli 2008

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij treft u aan een afschrift van de uitspraak waartegen hoger beroep wordt ingesteld. De grieven volgen.

Tevens treft u aan de laatste pagina van het hoger beroepschrift, ondertekend.

Hoogachtend,

M.J.A. Rinkes,
Advocaat-gemachtigde

Postadres Kantoor Arnhem
Postbus 3060 Johan de Wittlaan 2
6802 DE Arnhem Tel 026 351 61 90 | Fax 026 351 84 04

Kantoor Zevenaar

Rekening derdengelden
Rabobank 11.74.99.714

FACSIMILE COVER PAGE

To : ABRvS
Sent : 2-7-2008 at 23:33:54
Subject : hoger beroep / DRC

From : mw.mr. M.J.A. Rinkes
Pages : 3 (including Cover)

M.J.A. Rinkes
Daniels & Partners
Postbus 3060
6802 DB Arnhem
tel.026-3516190
fax 026-3518404

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
02 JUL 2008	
ZAAKNR.	20080505b
AAN:	VZ
BEHANDELD: DE:	PAR:

02-07-2008 23:38

P.001

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Per fax 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INROEPEN	
02 JUL 2008	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Geeft eerbiedig te kennen:

Mevrouw _____ burger van de Democratische Republiek Congo, wonende te _____ aan het adres _____ te dezer zake woonplaats kiezende te Arnhem aan de Johan de Wittlaan nr. 2 (6828 WG) ten kantore van haar gemachtigde, advocaat mr. M.J.A Rinkes, die verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en het voeren van de hoger beroepsprocedure, met het recht van substitutie,

komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittingsplaats Maastricht, d.d. 2 juni 2008, verzonden op 4 juni 2008, waarbij het beroep gericht tegen de afwijzing van haar aanvraag om toelating als vluchteling ongegrond werd verklaard. Een afschrift van de uitspraak op het beroep werd reeds overgelegd.

Verweerder in deze is de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage

Grieven

De beslissing van de rechtbank kan niet gedragen worden door de door haar gegeven motivering. Er is sprake van een onvoldoende draagkrachtige motivering, sprake van een motiveringsgebrek. Voorts is de beslissing gebaseerd op een onvoldoende zorgvuldig onderzoek, er is sprake van schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tenslotte heeft de rechtbank het geldende recht, waaronder wettelijke bepalingen, in deze onjuist toegepast. Ten gevolge daarvan heeft de rechtbank het beroep ten onrechte ongegrond verklaard.

De rechtbank komt ten onrechte tot het oordeel dat appellante niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in het land van herkomst DRC geen bescherming zal genieten vanwege het behoren tot een risico groep, alleenstaande vrouw en moeder zonder netwerk in de DRC, zij terecht een beroep op subsidiaire bescherming heeft gedaan, welk beroep door de rechtbank is afgewezen en ook niet is opgevat als een beroep op artikel 15 (c) Definitierichtlijn(EU/2004/83). Overweging 14 en 15 van de bestreden uitspraak.

Appellante heeft met klem een beroep gedaan op Vc C2/3.1.3, daaraan is de rechtbank ten onrechte voorbij gegaan.
Appellante heeft gewezen op de inhoud van het ambtsbericht van 12 december 2007 inzake de DRC, waarin het gestelde omtrent de positie van alleenstaande vrouwen en vrouwen als risicogroep, het zeer grote risico in de DRC, gezien de situatie aldaar, slachtoffer te worden van seksueel geweld uit het ambtsbericht van mei 2007, wordt herhaald.

Gezien de omstandigheid dat de rechtbank de rechtsgronden mag aanvullen had zij het beroep van appellante op artikel 29 lid 1 onder c Vw op basis van het behoren tot deze risicogroep, een beroep op subsidiaire bescherming, als een beroep op artikel 15 (c) Definitierichtlijn(gezien de door uw Afdeling uitgezette lijn in uw jurisprudentie en de uitspraken op dit punt door de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem, zelf) moeten opvatten. Dit is door de rechtbank miskend.
Voor zover aan de orde stelt appellante zich op het standpunt dat zij zelfs in hoger beroep(voor het eerst) hierop een beroep kan doen nu deze kwestie raakt aan het EVRM.

REDENEN WAAROM appellante zich, onder verwijzing naar het voorgaande en de overige gedingstukken, wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren, en de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, d.d. 2 juni 2008, verzonden 4 juni 2008 te vernietigen.

Voorts verzoekt appellante Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellante in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank en het hoger beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken.

Arnhem, 2 juli 2008

M.J.A. Rinkes,
Advocaat-gemachtigde

NB. Zie de bij fax van 2 juli 2008 bij dit hoger beroep overgelegde stukken, waaronder de laatste pagina van het hoger beroepschrift, ondertekend.